

[Arbejdsministeren]

mening om det ene eller det andet i denne her sag, må jeg sige, at jeg ikke agter at tilføre debatten yderligere. Når Arbejdsretten har talt, efter at der har været udført en forsvarlig, lovmæssigt rigtig retsforhandling, så synes jeg faktisk ikke, at man politisk skal gå ind og kommentere, om den ene part siger noget, der er mere eller mindre hensigtsmæssigt i forhold til dommens udfald.

Derfor agter jeg faktisk ikke at kommentere Arbejdsrettens afgørelse, men vil henholde mig til mit tidligere svar, at Arbejdsretten efter regeringens opfattelse, efter min opfattelse, på en forsvarlig måde håndterer fagretlige stridigheder. Jeg synes ikke, det ville være hensigtsmæssigt, at man efterfølgende lavede en politisk diskussion, hvor man gav den ene eller den anden større eller mindre karakterer.

Thor Pedersen (V):

Nu forstår jeg på arbejdsministeren, at arbejdsministeren ingen mening har, men mener arbejdsministeren ikke, at ministeren har et ansvar som en del af den udøvende magt for at gøre, hvad ministeren kan for at forhindre, at tilsvarende overgreb finder sted i fremtiden? Her har dommen jo fastslået, at det var ulovligt; føler ministeren så ikke, at der er et ansvar?

Jeg vil også gerne spørge ministeren: Solidaritet, betyder det, at de mange hjælper den enkelte, for at den enkelte kan få sine ønsker opfyldt, eller betyder solidaritet, at de mange forhindrer den enkelte i at få sine ønsker opfyldt? Har ministeren en mening om det spørgsmål?

Per Stig Møller (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, for jeg synes, ministeren har givet et svar, som er et vink med en vognstang til alle uden for Christiansborg.

Jeg mærkede mig, at ministeren sagde, at der er foretaget en forsvarlig og hensigtsmæssig behandling, og at det er en forsvarlig måde at håndtere faglige stridigheder på, og det synes jeg er et vink med en vognstang til alle uden for Christiansborg, så jeg takker ministeren for svaret.

Helge Sander (V):

SiD-formanden er jo ikke en hr. hvem som helst, og jeg har noteret mig, at arbejdsministe-

ren udtrykte sig på en sådan måde, at det var en klar afstandtagen fra SiD-formanden.

Når jeg understreger dette, så er det for at få det yderligere bekræftet af arbejdsministeren, da jeg ved, at de kommentarer fra SiD-formanden få minutter efter, at dommen var afsagt, selvfølgelig har skabt megen foruroligelse især i landbruget og beslægtede erhverv, hvor man jo efter disse udtalelser at dømme kan forvente en ren krig fra SiD's side.

Men jeg forstod arbejdsministerens udtalelse derhen, at arbejdsministeren også mener, det er ganske urimeligt med sådanne udtalelser, og det er blot dette, jeg ønsker at få bekræftet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tror faktisk ikke, at jeg har meget at tilføje mit første svar, som jeg vil henholde mig til.

Arbejdsretten har talt. Arbejdsretten har truffet en afgørelse, og det er Arbejdsrettens ansvar og Arbejdsrettens forpligtelse, og jeg føler mig helt tryk ved den beslutning og ved den procedure, der har været anvendt.

Om hr. Helge Sander vil tillægge mig nogle yderligere superlativer i forhold til andres udtalelser, det kan jeg jo selvfølgelig hverken gøre til eller fra, men jeg vil henholde mig til mit tidligere svar.

Bertel Haarder (V):

Det er selvfølgelig kedeligt, at arbejdsministeren er så beskeden, at vi slet ikke må få hendes mening at høre; jeg synes, at vi får hendes mening at høre i så mange sager mellem år og dag.

Det, der blev spurgt om, er jo ikke, om arbejdsministeren er enig med Arbejdsretten. Det, der blev spurgt om, er, om hr. Hardy Hansen, som altså er uenig med Arbejdsretten, helt uanfægtet af landets regering skal have lov at fremsætte trusler mod fredelige mennesker, som blot ønsker at leve i ly af Arbejdsrettens dom, sådan som også arbejdsministeren her har sagt det. Altså: skal der ikke efter regeringens mening være grænser for, hvad hr. Hardy Hansen kan fremture med imod Arbejdsretten?

Ole Donner (FP):

Der blev før rejst et spørgsmål til arbejdsministeren om, hvad arbejdsministeren vil gøre